

Elevers gränsöverskridande framträdande på sociala nätverksplatser i ett utbildningssammanhang

SYLVI VIGMO & ANNIKA LANTZ-ANDERSSON

Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande, Göteborgs universitet

Linnécentrum för Lärande, interaktion och medierad kommunikation i det moderna samhället (LinCS)

Göteborgs universitet, Learning and Media Technology Studio (LETStudio)

Att kommunicera via sociala medier har medfört förändrade villkor för kommunikation och kan idag, utan överdrift, sägas vara en naturlig del av många ungdomars vardag. Sociala nätverksplatser är även en arena för ungdomars pågående utveckling av framträdanden som oavbrutet förhandlas inför en potentiell nätpublik. Studien syftar till att utforska den potential sociala medier kan ha för lärande och användning av engelska genom att studera elevers aktivitet på en social nätverksplats och hur elever orienterar sig där i relation till den situerade skolkontexten. Studien har designats genom att skapa en gemensam blogg för en gymnasieklass i Sverige respektive Thailand på *Blogger*, som implementerats som en del av deras undervisning i engelska. Analysarbetet grundar sig till viss del på etnografisk data från bloggen, men fokus har varit på videodokumenterad elevinteraktion. En fallstudie av två elevers interaktion under bloggandet visar de förhandlingar som sker i arbetet och hur aktiviteten växlar mellan att analytiskt tolkas i Goffmanska termer som framträdanden i bakre och främre regioner. De upprepade växlingar som uppstår mellan bakre och främre regioner gör verksamheten till en hybrid aktivitet där gränser suddas ut och där studenterna varvar sina erfarenheter av kommunikation på sociala medier utanför skolan med den praxis som råder i skolan. Elevernas presentation blir en förhandling av hur de ska gestalta sitt framträdande och deras pseudonymer blir en slags mask som gör det möjligt att kreativt utnyttja de resurser som finns tillgängliga. Detta öppnar

upp för att se sociala medier som en kommunikativ arena med delvis andra produktiva möjligheter för språklärande än de som mer traditionellt diskuteras.

PUBLIKT SKRIVANDE UNDER TRANSFORMERING

Att kommunicera digitalt kan idag, utan överdrift, sägas vara en naturlig del av många ungdomars vardag. De senaste årens snabba utveckling av digitala resurser, som lett till webb 2.0 och sociala medier, vilket ibland ses som synonymter, har medfört förändrade villkor för kommunikation. I något förenklade termer kan detta uttryckas som att vi gått från att länka information till att länka människor och från publicering till deltagande (Warschauer & Grimes, 2007). Webb 2.0-teknologier gör det möjligt att transformera och förmedla information och innehåll på en mängd olika sätt. Villkoren på webb 2.0 leder till transformering av skrivandet vilket i sin tur leder till behov av omformuleringar av begreppen publik, författarskap och artefakt (Warschauer & Grimes, 2007, s. 4).

Även om det finns möjligheter till en oändlig publik, socialiserar ungdomar ofta med andra som de redan känner. Det innebär att vännerna online till stor del är samma som redan befintliga vänner (Alhabash m. fl., 2012; Ellison, Steinfield & Lampe, 2007; Lampe, Ellison & Steinfield, 2006). Den potentiella publiken online har med andra ord en betydande koppling till ungdomars sociala vardag även off-line (boyd, 2007). För själva skrivandet, att författa och möta en publik på sociala nätverksplatser, innebär dessa arenor att kommunikation och interaktion förändras. I dessa miljöer som kännetecknas av gränsöverskridande, möten med det oförutsedda och därmed även oplanerade, innebär det att strukturer som vi möter i utbildningssammanhang, avsedda att kontrollera och strukturera, förlorar mycket av sin mening (Conole & Alevizou, 2010). Att skriva på webben för en publik som är bekant privat sker med andra ord sällan under samma villkor som gäller för att skriva i en skolpraktik.

Ett grundläggande dilemma som lyfts fram, framför allt i relation till vad som räknas som lärande och kunskap (Bonderup Dohn, 2009), är att aktiviteterna i webb 2.0 tar sin utgångspunkt i helt olika intressen och målsättning. De pedagogiska mål som mer traditionellt ställs inom utbildning, skiljer sig väsentligt från elevers egna aktiviteter på sociala nätverksplatser som exempelvis *Facebook* och bloggar. Lärande och vad det idag innebär att vara litterat, kommer alltmer att höras samman med forskning om medierat lärande och nya roller för deltagande på sociala nätverksplatser. Som ett exempel kan ses Lewis och hennes kollegors (2010) resonemang om potentialen för forskning om medierad social interaktion och dess betydelse för lärande. Sociala och personliga delar av ungdomars liv behöver i högre grad inkluderas i rådande föreställningar om kunskapsinnehåll och specifikt i relation till deras användning av webb 2.0 (Blattner & Lomicka, 2012).

Skrivande kan i utbildningssammanhang ses som ett retoriskt förhandlingsutrymme med syfte att uppnå egna intressen, visa vem vi är och våra värderingar. Skrivande av texter blir därmed performativt och inte bara konstitutivt (Canagarajah, 2006). Dessa dimensioner av språkanvändning är särdeles relevant när man diskuterar flerspråkighet som en naturlig del i samhället idag. Att använda språk innebär att kommunicera i oförutsägbara situationer och delta i sammanhang som kräver mångsidiga språkliga förmågor (Kramsch, 2008). Med andra ord, användning av språk och det publika skrivandet är under transformering på webb 2.0.

MED ENGELSKA SOM MEDIERANDE SPRÅK

En dimension av webb 2.0 är närvaron av engelska. Sett ur ett västerländskt perspektiv och ibland därför även kritiserat som begränsande, intar engelska språket en särställning i webb 2.0, som ett slags lingua franca. Det engelska språket har länge intagit en särställning, men genom sociala medier har dess roll som ett lingua franca förstärkts ytterligare. Det är idag tydligt att antalet individer som använder engelska som främmande språk betydligt överskrider det antal individer som har engelska som sitt första språk (Crystal, 2003). En ökande population som globalt använder engelska som ett lingua franca för olika privata intressen såväl som för jobb och studier, kommer att påverka även själva språket (Hård af Segerstad, 2002).

Med fokus på digitalt medierad språkanvändning, ramar Thorne (2003) in kommunikativa praktiker som initierade av särskilt pregnant och specifika kulturer för användning, *cultures-of-use*, som i sin tur interagerar med den aktuella kontexten och dess specifika villkor. Dessa lingvistiskt varierande aktiviteter utnyttjas för olika pragmatiska syften som bland annat används för att producera bilden av sig själv som en flerspråkig och slagfärdig samtalspartner (Thorne, 2003).

Användning av engelska i webb 2.0 erkänns dock sällan som språkkompetenser i mer traditionell mening och språkutbildning i skolan har kritiserats för att inte inkludera elevernas språkliga kompetenser och aktiviteter utanför skolan (Thorne, 2009). Detta pekar på att det är angeläget att studera ungdomars användning av engelska på sociala nätverksplatser för att utforska vad det får för implikationer för institutionellt språklärande.

SOCIALA NÄTVERKSPLATSER – EN ANSATS TILL DEFINITION

Sociala nätverksplatser kan användas som ett samlande begrepp för att kunna länka varandras webbsidor i ett slags socialt nätverkande (se Aydin, 2012 och McBride, 2009 för en mer utförlig översikt av begreppet sociala nätverksplatser).

Exempelvis kan applikationer som rekommenderar platser, som samlar och taggar personliga intressen användas och ständigt uppdateras. Uppdateringar av den personliga profilen och status på sociala nätverksplatser medför, enligt Boyd (2007) följande fyra kännetecken som särskiljer dem från fysiska möten: platsernas fortlevnad, sökbarheten, svårigheten att avgöra vad som är original och vad som är kopia eller original, samt att publiken är osynlig. Vidare beskrivs de sociala nätverksplatserna som platser där ungdomar kan kopiera från andra webbsidor, manipulera bilder och text och editera sina profiler i ett slags *animerat kaos* (Boyd, 2007). Här gör Boyd en metaforisk jämförelse med en stereotyp bild vi kan ha av en tonårings stökiga sovrum, karaktäriserat av energi och dynamiska aktiviteter, men också avsaknad av ordning. Med så kallade mash-ups kan webbapplikationer kombineras, det vill säga manipulation med medier för att uppnå andra syften än det applikationerna i första hand utvecklades för. Spel, virtuella världar, bloggar och wikis är andra exempel på sociala nätverksplatser (Conole & Alevizou, 2010).

Ett mer övergripande kännetecken i webb 2.0-miljöer är att man skriver för en större publik, som man kan dela medier och innehåll med. I och med en förändrad publik, påverkas även vårt sätt att agera socialt, även kallat *socialt framträdande* (Meyrowitz, 1985). Sociala nätverksplatser som exempelvis *Facebook* är även en arena för ungdomars pågående utveckling av identiteter, som oavbrutet omförhandlas inför en potentiell nätpublik. Sociala medier kan även ses som arenor för utveckling av kollektiva identiteter (Persson, 2012). Olika slags publik på sociala nätverksplatser och vad dessa platser kännetecknas av vad gäller teknologier, påverkas i hög grad av interaktionens medierande karaktär (Boyd, 2007). Att interagera direkt ansikte mot ansikte skiljer sig markant från asynkron kommunikation på webben, vilket får betydelse för vad och hur vi kan kommunicera. Att uppdatera sin profil och status på sociala nätverksplatser kan ses som en del av ett slags framträdande relaterat både till hur man ramar in situationen och till vem man vill uppfattas som. Detta framträdande kan förstås med hjälp av Goffmans¹ (1959/1990) teoretiska ramverk som har som utgångspunkt att vi tar på oss olika roller i våra försök att anpassa oss till olika situationer som uppstår. I detta framträdande försöker vi anta en roll som stämmer med hur vi vill bli uppfattade av andra, det vill säga vi använder både sociala ritualer och strategiska aktiviteter för att leverera en önskvärd bild av oss själva. Hogan (2010) utgår från Goffmans teoretiska begrepp främre och bakre regioner i sin diskussion om sociala medier och gör en distinktion mellan framträdande som äger rum i synkrona *situationer*, medan artefakter, representationer, äger rum i så kallade asynkrona *utställningar*.

1 Goffmans teoretiska perspektiv utvecklas vidare under rubriken "Framträdande enligt Goffmans perspektiv"

SOCIALA NÄTVERKSPLATSER OCH SPRÅK

I avsnittet ovan exemplifieras ett ökande intresse för forskning om sociala nätverksplatser under det senaste decenniet. Frågan om deras potential för lärande har belysts i såväl kvantitativa som kvalitativa ansatser, men kan fortfarande anses vara relativt outforskat.

En hel del studier har undersökt hur ungdomars deltagande på nätet medför identitets- och presentationsförhandlingar (se exempelvis: boyd, 2008; Kern, m. fl., 2004; Kramsch, m. fl., 2000; Lam, 2000; Lewis m.fl., 2010; Rosenberg & Egbert, 2011). Exempelvis har Rosenberg och Egbert (2011) studerat hur ungdomar genom självreglering formar sin identitet och presentation online. Genom sin kvantitativa enkätstudie som omfattade 477 respondenter, visar de betydelsen av den mångfald av sociala resurser som används för att styra intryck, *impression management*, d.v.s. hur presentera sig själv i interaktion online på *Facebook*. boyd och Ellison (2008) drar likartade slutsatser i en studie av ungdomars attityder på *MySpace*, att utveckling av social identitet är nära sammanlänkat med underliggande avsikter för styrning av intryck genom sin presentation online. Att spela upp sin identitet genom sin profil på sociala nätverksplatser, blir som ett slags framträdande och kan ses som att skriva sig själv till sin existens (boyd, 2007), vilket i sin tur även bjuder in till ett experimenterande av identiteter. Att interagera med andra på sociala nätverksplatser blir som ett sätt att sköta det sociala samspelet med andra, att i överförd betydelse skvallra och småprata och visa vem man är, eller vem man vill uppfattas som (Tufekci, 2008).

Vi fortsätter i följande avsnitt att belysa forskningsintresset för sociala nätverksplatser med specifikt fokus på språklärande. Flertalet studier har genomförts inom högre utbildning och även om forskningsfrågorna har utgått från att undersöka en social nätverksplats som en resurs för språklärande, är det inte ovanligt att inlägg kvantifieras och ibland även betygssätts. Som exempel på denna ansats kan nämnas ett två-årigt aktionsforskningsprojekt där ett tjugotal universitetsstudenter som studerade franska och tyska deltog i två bloggprojekt (Ducate & Lomicka, 2008). Man strukturerade aktiviteterna i olika steg, som omfattade både frågor om bloggans potential för språklärande men också om bloggen som bidragande till lingvistiska aspekter som exempelvis grammatik, läsning och vokabulär. Studien startade i ett gemensamt utforskande av olika bloggar för att därefter identifiera och välja *Blogger*. Man hade förväntningar om att studenter genom bloggandet skulle komma åt ett slags fönster som öppnade för insikter om autentisk kultur, men det visade sig att studenterna snarare hade ett intresse av att lära känna varandra. I denna studie, i likhet med andra, fanns inslag av betygssättning av sammanhang på inlägg, samt på språklig korrekthet i de kommentarer studenterna gett.

I ett multilateralt samarbete mellan två studentgrupper som båda studerade engelska i Japan och Taiwan, utforskades studenternas tolkning av delat utrymme,

shared space, vilket ska förstås som en metaforisk plats, samt hur studenterna ansåg att dessa delade utrymmen kunde användas för och bidra till språklärande (Yang, 2011). Studenterna valde en individuell blogg som sedan länkades till klassbloggen, vilket medförde att alla kunde läsa allas bloggar. Bloggandet var i huvudsak en aktivitet som pågick utanför de reguljära studierna. Studiens metodologiska ansats omfattade enkäter, etnografi för att undersöka bloggaktiviteter och en kvantitativ analys av inlägg och kommentarer i bloggen. Yang (2011) drar slutsatsen att liknande personliga erfarenheter är av betydelse för att ta initiativ till att interagera och kommunicera på bloggen. På samma sätt kunde avsaknad av gemensam grund leda till att kommunikation inte kom till stånd.

I sin enkätstudie, undersökte Blattner & Lomicka (2012) universitetsstudenter reaktioner på att använda *Facebook* (FB) i en språkkurs. De 24 amerikanska och franska studenter, som studerade franska respektive engelska, använde *Facebook* ungefär två gånger i månaden, både för sitt eget och för det nya språket. Aktiviteterna i *Facebook* speglade kursbokens tematik med fokus på kommunikation som språklig färdighet, kulturella ämnen, och hade även som syfte att skapa gemenskap och gå bortom klassrummets kontext. Krav ställdes på inlägg om minst 50 ord och om man önskade extra poäng skulle studenten även svara på andras inlägg. Resultatet av studien pekade på skillnader mellan aktiviteter för utbildningsfokus gentemot personligt fokus. Kommunikation relaterad till utbildningen var till stor del inriktad på de egna studierna och få besök gjordes på andra kursdeltagares profiler, även om man hade tillgång till allas profiler. För personligt fokus kollade och postade man videos, uppdaterade sig om andras aktiviteter, delade länkar med varandra och chattade. Med andra ord ledde ett personligt fokus till att fler medierande funktioner utnyttjades än när *Facebook* användes för studier (Blattner & Lomicka, 2012). Samtidigt är det intressant att notera att uppgiften i den pedagogiska designen av den språkliga aktiviteten krävde ett kvantifierat deltagande uttryckt i antalet ord och även användning av poängsystem med avsikt att öka respons mellan studenter.

De internationella studier som presenterats ovan, har metodologiskt tagit en kvantitativ ansats och det har dessutom i en del studier funnits krav på studenters bloggande som en aktivitet som kvantifieras. Aktiviteter som beskrivs i relation till ett kursinnehåll, ger en bild av att samma kunskapsinnehåll kvarstår och att sociala nätverksplatser läggs till existerande perspektiv på språklärande.

Betydelsen av webb 2.0-miljöer specifikt för meningsfullt språklärande, lyfts av McBride (2009) som diskuterar hur kommunikation på nätet väsentligt skiljer sig åt från kommunikation i skriven och tryckt form. Givet dessa centrala skillnader, och givet att dagens studenter ska verka i nuvarande och kommande webbmiljöer, är ett mer pragmatiskt perspektiv på språk ett rimligt förhållningssätt och något som mer svarar mot innebörder av att kommunicera på nätet. Även om digitalt medierad kommunikation kännetecknas av

helt andra villkor som till exempel re-mix och manipulation av andras texter och bilder, finns risk att man från ett utbildningsperspektiv kan uppfatta språkanvändningen som förenklad och ytlig (McBride, 2009). Å andra sidan argumenteras för att konstruktioner av textuell identitet online involverar hybrida former av språkanvändning och andra medier, och att re-presentationer och re-positioneringar används för att skapa pluralistiska identiteter (Lam, 2000). Med andra ord innebär det att för språklärande, förutom att se till en förändrad språkanvändning, även inkludera aspekter av framträdande och deras betydelse för språklärande.

Sammanfattningsvis kan sägas att liksom när det gäller annan forskning om lärande och ny teknologi är slutsatsen många gånger görs samma sak som tidigare fast med hjälp av den nya teknologin, istället för att utgå från teknologins möjligheter och premisser. Detta är i sig inte så märkligt eftersom vårt sätt att bedriva utbildning baseras på tusenåriga traditioner. Men de nya webb 2.0-miljöerna och de kommunikativa möjligheter de inbjuder till är på många sätt så annorlunda jämfört med skolans textbaserade undervisning och den traditionella texten att vi med stor sannolikhet kommer att få se förändringar i både när det gäller arbetssätt och kunskapssyn (Säljö, Jakobsson, Lilja, Mäkitalo, & Åberg, 2011).

INNEBÖRDER AV ATT FÖRFATTA SITT FRAMTRÄDANDE

Att vara ung idag innebär nästan obegränsade möjligheter att vara publik, men också att själv synas publikt på webben. Dessa snabba förändringar i deltagande och författarskap på webben har betydelse för hur elever utvecklar språkliga kompetenser, vilka kompetenser som blir meningsfulla och hur eleverna konstruerar textuella framträdanden i en webb 2.0-miljö. Denna slags kommunikation har till dags dato främst skett på ungdomars fritid och innebörden för pedagogiska praktiker är ännu så länge relativt outforskat. För att utforska vilken, om någon, potential sociala medier har för lärande och användning av engelska som världsspråk, har vi studerat hur elever ramar in aktiviteter, och därmed presenterar sig själva i sociala medier när de implementeras i undervisningssammanhang. Vi tar utgångspunkt i följande frågeställningar:

1. Hur ramar elever in sina inlägg på en social nätverksplats?
2. Vad blir betydelsefullt för eleverna för att framträda på en social nätverksplats?
3. Vad betyder framträdande på en social nätverksplats för elevernas språkliga aktiviteter?
4. Hur orienterar sig elever på en social nätverksplats i relation till den situerade lokala kontexten?

STUDERANDET AV LÄRANDETS NATUR OCH ELEVERS INTERAKTION

Studien tar sin utgångspunkt i ett sociokulturellt perspektiv på lärande. Det innebär att elevernas interaktioner ses som sociala praktiker både i relation till det som sker i den lokala situerade praktiken och till de verktyg som tas i bruk i interaktionerna (Vygotsky, 1939/1978; Wertsch, 2007). För att studera och tolka den rikliga mängden av interaktion mellan elever både lokalt och via bloggen har vi valt att utforska och exemplifiera med ett specifikt fall i detalj. Analys och tolkning av ett specifikt fall kan ge en mängd information och erbjuda konkret, kontextberoende kunskap, speciellt inom ett mindre utforskat område (Flyvbjerg, 2006).

I enlighet med synen på elevernas aktiviteter som ett datorstött kollaborativt lärande, CSCL, *Computer Supported Collaborative Learning*, är lärandets natur av centralt intresse i studien. En utgångspunkt är att samarbete kan leda till andra insikter är om man till exempel löst en uppgift på egen hand (Stahl m. fl., 2006). Samarbete definieras då som något som uppnås genom en gemensam och ömsesidig handling i samspel med andra. Genom att som forskare följa deltagares samtal med ansatsen om kollaborativt lärande, kan man få en fördjupad förståelse för aktiviteten och det samspel som utvecklar sig (Koschman, 1996).

FRAMTRÄDANDE ENLIGT GOFFMANS PERSPEKTIV

Genom att utgå ifrån Erwin Goffmans (1974/1986) ramverksteori är vårt fokus inriktat på hur elevernas agerande samspelar med vad de uppfattar att en den sociala situationen går ut på, genom att svara på frågan ”vad är det som pågår här?” (Goffman, 1974/1986, s. 8). Beroende av hur eleverna, medvetet eller omedvetet, definierar aktiviteten när de utför den, kommer den att *ramas in* på olika sätt. Enligt Goffman kan detta förstås som del av en större process genom vilken man definierar en situation och ens eget agerande blir en del av denna definition (Goffman, 1974/1986). Det sociala jaget ses således med Goffmans perspektiv som en dramaturgisk produkt av social interaktion. I sociala situationer i webb 2.0-miljöer använder man sig av kontextuella signaler, repliker eller stickord och sammanhanget skapas genom deltagande (boyd, 2008; Persson, 2012). Att spela en roll omfattar därmed även de resurser vi använder oss av, som till exempel språk men även teknologiska resurser som webblänkar och bilder. Som vi varit inne på tidigare kan uppdateringar och blogginlägg ses som en del av ett slags framträdande som i termer av Goffmans (1959/1990) teoretiska ramverk kan förstås som att vi antar olika roller och olika sätt att presentera oss själva på, dock inte enbart i relation till hur vi definierar situationen utan också beroende på hur vi vill uppfattas. Goffmans sociologiska perspektiv,

2 ”what is going on here?”, (författarnas översättning ovan)

eller dramaturgiska perspektiv (Lemert & Branaman, 2005), innebär att definitionen av situationen hänger nära samman med en situerad identitet (Goffman, 1974/1986). Goffman är mycket tydlig i synen på *jaget* som en social produkt där identitet inte ses som en fast enhet eller som attribut av social struktur såsom ålder och kön, utan som hur människor presenterar sig själva i den aktuella situationen. I motsats till ett traditionellt perspektiv där identitet har setts som en ganska stabil struktur som ligger främst i den enskildes psyke eller i fasta sociala kategorier, ses identiteten här som en ständig process som skapas och återskapas i samspel mellan människor i en specifik situation (jfr exempelvis Bucholtz & Hall, 2005; Holland & Lave, 2001; Sfard & Prusak, 2005). I den mening definierar vi inte bara situationer utifrån vad som händer utan också utifrån vad som står på spel. Goffman beskriver att; ”När en individ framträder för andra, projicerar han avsiktligt och oavsiktligt en definition av situationen, av vilken en uppfattning om honom själv är en viktig del³.” (Goffman, 1959/1990, s. 242).

FRAMTRÄDANDE – FRÄMRE OCH BAKRE REGIONER

Situationen och kontexten där vi presenterar oss själva är av största vikt för hur vi framträder. Enligt Goffman definierar vi vårt framträdande i främst två sorters kontexter; främre och bakre regioner, *front regions* eller *back regions* (Goffman, 1959/1990, s. 107, 112). En främre region kännetecknas av att vi agerar inför en publik som om vi stod på en scen och i den bakre regionen kan vi agera annorlunda, eftersom vi antingen styrs av en annan typ av publik eller ingen alls. Utifrån sina fältstudier på Shetlandsöarna där Goffman utvecklar dessa begrepp ger han som ett tydligt exempel hur en kypare är i främre regionen när han är i restaurangen och i bakre regionen när han är i köket (Goffman, 1959/1990, s. 116 ff.). När vi framträder i vad vi uppfattar som främre regioner agerar vi således i linje med de sociala normer som är rådande (hövlighetsnormer, anständighetsnormer etc.) emedan vi i bakre regioner kan agera på sätt som vi medvetet undvikit i främre regionerna. Persson uttrycker skillnaden mellan bakre och främre region som ”en fråga om publikåtskillnad, alltså den handlande individens kontroll av vad publiken ser och vilken publik som ser vad” (Persson, 2012, s. 116).

INTERAKTION OCH REPRESENTATION PÅ WEBB 2.0

– ROLLER OCH MASKER

Även om Goffman utvecklade sina teorier före dagens webb 2.0-medierande värld diskuterar han i några av sina sista publikationer utförligt de implikationer

3 ”When an individual appears before others, he knowingly and unwittingly projects a definition of the situation, of which a conception of himself is an important part” (författarnas översättning ovan)

för interaktion som mass-medierad kommunikation har (Goffman, 1979; 1981). Följande skriver han exempelvis i relation till skiftet att vara online dvs. när mikrofonen slås på i en sändning; "På detta sätt fångar det som TV-hallåor gör, och inte gör, inför en mikrofon det vi gör, och inte gör, inför våra vänner"⁴ (Goffman, 1981, s. 326). Det är följaktligen inte den fysiska miljön i sig som bestämmer arten av interaktion, utan snarare den övergripande kontexten och de mönster för informationsflödet som råder där.

När det gäller webb 2.0-sammanhang förändras den sociala interaktionen eftersom vi inte har våra kroppar som verktyg för att uttrycka oss eller till hjälp för att tolka andras presentationer av sig själv (såvida vi inte använder webbkameror i vår interaktion). Just av dessa skäl blir därför andra språkliga repertoarer eller språkbruk, exempelvis användning av smileys, som representationer av ansiktsuttryck, viktiga verktyg (Drouin, 2011; Hård af Segerstad, 2002). Förutom att vi vanligtvis inte ser varandra när vi kommunicerar via sociala medier, vet vi inte heller alltid med vem vi kommunicerar. Vi interagerar ibland med människor som vi inte känner, men enligt boyd & Ellison (2008) är det även vanligt att ett nätverk på en social nätverksplats har en spegling i den fysiska kontexten. Interaktionen sker också ofta genom skapandet av en representation av sig själv, ett alias som blir som en slags antagen roll eller mask som både kan skilja sig ifrån den vi är eller ligga väldigt nära. Persson (2012) kallar denna representation för *persona*, *mask*, och interaktionen som sker på nätet kallar han för p2p, *persona to persona interaction*, till skillnad från f2f, *face to face*, (Persson, 2012, s. 260). När vi kommunicerar via sociala medier kan vi också med hjälp av olika tekniska lösningar (till exempel genom olika säkerhetsinställningar, skapande av slutna grupper och inställningar som exempelvis skiljer på vänner, bekanta, kollegor etc.) välja vad vi vill visa och vem vi vill rikta oss till. Sammantaget innebär de här kommunikativa villkoren att interaktion inom sociala medier kännetecknas av att det sker förändringar av gränser mellan bakre och främre regioner. Persson (2012) argumenterar för att detta har att göra med att "man ofta befinner sig i sin egen bakre region och kommunicerar med andra som befinner sig i sin bakre region" (s. 271), men eftersom kommunikationen också kan uppfattas av andra, befinner man sig i den meningen i en främre region. Stor del av den typ av kommunikation som tidigare varit privat och ägt rum i bakre regionen tar nu plats i en främre region inom sociala medier och aktörer kan dra nytta av den pseudo-anonymitet som det sociala mediet erbjuder, vilket ger utrymme för beteenden och interaktion som man vanligtvis inte skulle ägna sig åt i den främre regionen

4 "Catching in this way at what broadcasters do, and do not do, before a microphone catches at what we do, and do not do, before our friends" (författarnas översättning ovan)

(Ross, 2007). Persson (2012) beskriver denna nya kommunikativa situation som paradoxal;

Å ena sidan har användaren mycket större möjligheter att redigera de uttryck han eller hon sänder ut och därmed kan mycket kontrollerade självrepresentationer göras. (...) Å andra sidan förefaller risken vara större för att användaren sänder ut alldeles för mycket oöverlagda uttryck, tänker högt, försägar sig och blir oförsiktig därför att han eller hon inte kan dra nytta av de överförda uttryck som vi ständigt får från de andra i interaktion ansikte mot ansikte, uttryck som hjälper oss att uppföra oss i enlighet med vad som anses vara lämpligt (Persson, 2012, s. 276).

En och samma person kan således framträda och gestalta sig själv på många olika sätt beroende på sammanhang. Goffman talar i detta sammanhang också om individens möjlighet att distansera sig från en viss roll genom *rolldistans* (Goffman, 1961). Begreppet syftar till att förklara det sätt på vilket människor distanserar sig från rollens skyldighet och krav genom att använda sig av andra internaliserade attityder och beteenden och genom detta visa upp ett slags motstånd gentemot den vedertagna definitionen av situationen. Ett vanligt sätt att visa rolldistans är genom ironi, humor och skratt som i interaktioner i sociala medier till exempel uppnås genom användning av smileys. Även om Goffmans teorier inte utvecklats i relation till digital kommunikation menar vi att hans analytiska verktyg lånar sig väl för studier av interaktion och förhållande mellan publik och producenter i sociala medier (för utveckling av detta resonemang se exempelvis Meyrowitz, 1985; Ross, 2007; Ytreberg, 2002).

INTERVENTION, INTERAKTIONSANALYS OCH ETNOGRAFISK DATA

Den studie som presenteras här ingår som en delstudie i ett forskningsprojekt⁵ med ett övergripande intresse för ungdomars användning av engelska på sociala nätverksplatser.

Ansatsen är explorativ vilket i detta fall har inneburit en intervention i skolans/ klassers rådande praktik. Studien har designats genom att skapa en gemensam blogg, *Blogger*, endast öppen för en gymnasieklass i Sverige respektive Thailand, som implementerats som en del av deras undervisning i engelska. *Blogger* är en webbplats där användare kan skriva inlägg, länka till andra webbsidor, ladda upp foton och videoklipp etc. Det finns också en kommentarfunktion där man kan kommentera andras inlägg och en funktion för att värdera inlägg genom att

5 Projektet "Linguascapes - Language learning in social media worlds" finansieras av Stiftelsen Marcus och Amalia Wallenberg och löper över tre år (2011-2013).

<http://www.sprak.gu.se/forskning/forskningsprojekt/extern+finansierade/linguascapes/>

kryssa i en ruta om man anser att inlägget var roligt, intressant, cool eller galet⁶. Fallstudien baseras till viss del på etnografisk data i form av skärmdumpar från bloggen men för att kunna analysera hur eleverna ramar in aktiviteten har även interaktion mellan elever videodokumenterats. Fokus i analysarbetet har baserats på fem timmars inspelat videomaterial från det introducerande tillfället när de svenska eleverna i par gjorde sina första inlägg. Fem kameror placerades i skolans datasal där uppgiften genomfördes under en engelskalektion vilket medförde ytterligare trängsel i rummet, något som i sin tur även påverkade ljudupptagningen av elevernas interaktion. Dessa videofilmer har sedan transkriberats och analyserats med hjälp av interaktionsanalys (Jordan & Henderson, 1995) med fokus på hur eleverna kommunicerar med varandra, hur de förhandlar med varandra om formuleringar och vad de sedan publicerar på bloggen. Med utgångspunkt i etnografi (särskilt deltagandeobservation), sociolingvistik, etnometodologi, konversationsanalys (t.ex. Goodwin & Heritage, 1990; Sacks, Schegloff & Jefferson, 1974,) och andra traditioner som också omfattar icke-verbala resurser i samverkan, är syftet med interaktionsanalys att identifiera hur deltagarna interagerar och utnyttjar olika resurser i det komplexa sociala sammanhang där de verkar. Interaktionsanalys är också förenligt med Goffmans (1974/1986) teoretiska utgångspunkt där interaktion ses som ett jobb som deltagare i en aktivitet utför för att åstadkomma något, och antagandet att analysen bör fokusera på hur deltagarna skapar mening i denna verksamhet. I analysarbetet har vi pendlat mellan transkriberade instanser av elevers interaktion och mellan att zooma in bildsekvenser och undersökt sambandet med det färdiga inlägget i bloggen.

Forskningen följer Vetenskapsrådets etiska koder. Eleverna informerades om forskningen, och det betonades att deltagande var frivilligt. Fingerade namn används för alla deltagare, även i de fall då de använder pseudonymer. De bilder som förekommer i resultatredovisningen har manipulerats för att försvåra ett igenkännande av deltagande elever. Frågan om gränsdragningar i forskning mellan publikt åtkomligt material på webben och individens integritet och vad som är tillåtet och inte tillåtet att använda för forskning, fortsätter ur ett etiskt perspektiv att vara en central fråga.

OMDEFINIERING AV GRÄNSER MELLAN BAKRE OCH FRÄMRE REGIONER

För att starta upp bloggen introducerade vi en uppgift som också publicerades som ett första inlägg. Eftersom all interaktion skulle ske på engelska formulerades även uppgiften på engelska och fick som rubrik "Something";

6 funny, interesting, cool, crazy (författarnas översättning ovan)

Hi! The first blog should be about something that you would like to change or modify. Write about why you think that this “something” should be changed, and maybe with an alternative solution. Use images, links, videos etc. to support your “something” ;-). To get comments it is of course a good idea to point at something that is controversial and it could also be effective to end with questions. Remember that it is just as important that you give comments on the other blogs! Looking forward to interesting comments!

Uppgiften var formulerad som ett försök att undvika en traditionell skoluppgift som endast transformerats till ett nytt medium, ge eleverna utrymme att ta in personliga erfarenheter och att trigga igång en interaktion (jfr Blattner & Lomicka, 2012; Yang, 2011). Vi uppmuntrade också uttryckligen att de skulle kommentera varandras inlägg mer öppet, men inga krav ställdes på vare sig språk eller antal inlägg.

En fallstudie av två elevers blogg och interaktion under bloggandet har gjorts på grundval av att den tydligt visar förhandlingar som sker i arbetet och hur aktiviteten växlar mellan att analytiskt utforskas som framträdanden i bakre och främre regioner. Syftet är således att illustrera interaktionsmönster där förändringar av gränser mellan bakre och främre regioner blir tydliga och hur gränser som tidigare tagits förgivna utmanas genom dubbelheten av att vara, så att säga, på scenen samtidigt som man är bakom den (Persson, 2012). För att få ett sammanhang av de två elevernas fortlöpande blogginlägg och deras interaktion med varandra samt med övriga elever i rummet och via bloggen har vi valt att presentera materialet delvis som en etnografisk berättelse som inkluderar elevers utsagor och delvis med specifikt utvalda transkriberade excerpter.

FALLSTUDIEN – POPPES OCH INDIZZS BLOGG

Poppe och Indizz skapar omgående en egen blogg som de ger namnet *Amor vincit omnia et nos cedamus amori*⁷. Killarna använder pseudonymer, ett begrepp som de också först diskuterar betydelsen av. För att komma fram till en gemensam förståelse, söker de upp ordet på *Wikipedia*. Under hela lektionen har Poppe och Indizz fokus på språkfrågor. I deras interaktion blir det tydligt att de redan har ett intresse för latinska sentenser och ordspråk. Poppe söker vid ett par tillfällen efter fler intressanta alternativ på webben. Förutom namnet på bloggen, används dock inga fler. *Google Translate* används för att pröva översättning till thailändska, samt för att översätta vad någon annan i klassen översatt till thailändska. De översätter även vad någon annan i klassen översatt till latin, till svenska. Här blir det tydligt att *Google Translate* inte levererar en begriplig mening, men tillfället

7 Kärleken övervinner allt och låt oss övervinnas av kärleken

tas inte i akt att diskutera den nonsensmening som står på skärmen. Poppe och Indizz har många flikar uppe på skärmen, förutom *Google Translate* och rör sig hela tiden mellan dessa resurser under bloggandet. *Wikipedia* på engelska, webbsidor med fotomontage och *Youtube*. De båda killarna, speciellt Poppe, pekar ut språkliga problem för Indizz som måste åtgärdas, exempelvis att en bisats inte kan stå för sig själv.

Deras återkommande fokus är manipulerade foton av den svenske kungen. De roar sig inledningsvis med att skrolla upp och ner på en webbsida med fotomontage, där kungen ses iklädd diverse huvudbonader som exempelvis lampskärm och mössa med älghorn. Bland dessa väljer de tidigt en där kungen har en slags huvudbonad som vanligtvis förknippas med nöjesparken Liseberg i Göteborg, d.v.s. en grön mössa med gröna kaninöron. Bilden kopieras och klipps in på bloggen (se figur 1).

Somethang

The king of Sweden

Hola Thailand!

We are two relatively smart and handsome swedish boys, and this is our story. It all began in the year 1994. It was late summer when two relatively smart and handsome women decided to give birth to the beautiful children " " and " " (these are our pseudonyms). However, time elapsed, and here on this very day of march, we sit.

You are probably thinking "how the heck do swedish boys look like? When will i ever get a chance to engage visually with one of them?" Today is your lucky day. This is how we look like:

Please rate us, from 1 to 10 ;)

Bild 1. Poppe och Indizz första blogginlägg med ett foto på kungen i kaninöron

4.45 minuter in på lektionen utspelar sig nedanstående interaktion:

Excerpt 1.

1. Indizz ok nu måste vi skriva lite
2. Poppe var hälsade (.)
3. Indizz greetings friends greeting friends
vi måste ha nåt coolt här (.) greetings from sweden
4. Poppe hola (belgrad)
5. Indizz (.) var va de dom kom ifrån
6. Poppe thailand
this is our king he lives in sweden
7. Indizz störst
8. Poppe hola thailand
men vi måste ha utropstecken för fan
9. Indizz va ska vi skriva där
10. Poppe we are
11. Indizz two boys
two swedish boys
e: borne two great
12. Poppe fan va tråkigt

Att killarna använder sig av alias är förgivettaget och det som diskussionen inledningsvis rör endast ordet pseudonym och dess betydelse. Redan initialt drar de såldes nytta av den pseudo-anonymitet som bloggen erbjuder (jfr Ross, 2007; Tufekci, 2008) och i blogginlägget visar killarna en slags rolldistans (Goffman, 1961) till uppgiften genom att ironiskt alludera på ordet "Something" som var titeln på blogginlägget med instruktionen och rubricerar sitt inlägg som "Somethang". Efter att i några minuter ha tittat på olika fotomontage på den svenske kungen indikerar Indizz i första uttalandet att de behöver bryta aktivitet och i stället börja arbeta med sitt blogginlägg. Poppe svarar Indizz med ett ironiskt tonfall och föreslår en högtidlig, mer formell inledning på bloggen: var hälsade (yttrande 2). Indizz fortsätter att spåna på hur de skall inleda sin blogg och uttrycker att den bör börja på något coolt sätt. Poppe föreslår hola (belgrad) (yttrande 4) vilket troligtvis anspelar på komikern Björn Gustafsson humoristiska hälsning i Eurovision Song Contest 2008, då han skulle avge de svenska rösterna till tävlingens organisatörer i Belgrad⁸. I den bakre regionen som här representeras av deras förhandlingar om vad de skall skriva i sitt blogginlägg, ramar killarna således in aktiviteten på ett lekfullt sätt och Indizz visar i nästa utsaga att han inte

⁸ <http://www.youtube.com/watch?v=HVyCKQKIzLA>

Vid tiden för fallstudien pågick den svenska uttagningen till Eurovision Song Contest 2012

ens lagt på minnet vilket land de delar bloggen med. Efter att Poppe klagjort att det var Thailand ges inlägget namnet "Hola Thailand" och Poppe och Indizz förhandlar om vad de skall skriva och turas om att skriva texten under hela lektionen, en aktivitet som däremot inte förhandlas utan bara sker. Detta excerpt indikerar att de lägger vikt vid hur de presenterar sig i bloggen som framstår som en främre region genom att de förkastar ett traditionellt sätt att presentera sig på som two swedish boys (yttrande 11) vilket tydliggörs genom Poppes uttalande fan va tråkigt (yttrande 12). Efter förhandlingar lite fram och tillbaka presenterar de sig slutligen i texten på bloggen som "relatively smart and handsome" och skriver vidare att deras mammor (som ges samma attribut) en gång i tiden bestämde sig för att föda dessa "beautiful children". De knyter sedan an till nutid och tar perspektivet att den som läser bloggen undrar "how the heck do swedish boys look like? When will I ever get a chance to engage visually with one of them?" De svarar själva på detta antagande med "Today is your lucky day". Medan texten skrivs under fotomontaget på kungen, inser de genom att läsa på klassens blogg att det är där inläggs skrivs och kommentarer ges. De drar slutsatsen att deras egen blogg kommer att locka få läsare och beslutar att klippa ut sitt pågående inlägg och klistra in det i klassens blogg. Det blir här tydligt att de specifika egenskaper som olika typer av grupperingar osv inom olika sociala medier har, blir betydelsefulla när det gäller hur aktören kan nå olika publik, skilja olika målgrupper åt och bestämma vad som visas upp och för vilka (jfr Persson, 2012). Flera gånger och ibland med emfas säger Indizz under deras bloggande att han vill läsa andras inlägg, vilket indikerar att det är betydelsefullt att få se hur de andra eleverna framträder i den främre regionen. Poppe uttrycker flera gånger att han tycker att det är tråkigt som i excerpten ovan. I den bakre regionen visar han således upp en annan bild än den humoristiska som han framträder med, genom bilder och formuleringar i bloggen. Femton minuter in på lektionen har de klippt in sitt inlägg i klassens gemensamma blogg. Ebba, en tjej i klassen går förbi bakom dem och kommenterar ett par gånger att deras bild på kungen inte kommer att tas emot positivt av ungdomarna i Thailand, det kan t o m vara konfliktfyllt eftersom man där, enligt Ebba, inte får kommentera sin kung i negativa termer. Indizz har tidigare på lektionen frågat läraren om de ska vara ärliga eller..., varpå läraren svarar att de ska vara socialt trevliga, vilket öppnat upp för det förhandlingsutrymme som de tar med sitt inlägg och de lägger ingen större vikt vid Ebbas påpekande.

Under bloggandet pågår då och då korta samtal med klasskamrater i rummet, Poppe påpekar att någon klasskompis har länkat till fel kanal och nämner den rätta länken. Denna typ av kommunikation i klassrummet ger en bild av vad interaktionen i den bakre regionen betyder för hur man syns i den främre regionen. Båda killarna använder ett par minuter till att redigera en text under fotomontaget och inlägget som de kallar våran historia. Nu föreslår Poppe att de ska ta en bild av dem ihop, som visar this is us. Indizz tar fram sin mobil och tar bilder som de sen tittar på i mobilen:

Excerpt 2

1. Poppe den e perfekt
2. Indizz vi kommer å få alla bra rates

Bild 2. Poppe och Indizz tar foton på sig med mobilen

De lutar sig nu närmare varandra och tar några bilder. När de blir nöjda uttrycks detta av Poppe som att den e perfekt (yttrande 1). Indizz svarar med förväntningar om hur bra rates de kommer att få i bloggen när de lägger ut bilden, alltså hur den kommer att mottas i den främre regionen.

Ebba som tidigare påpekat att man inte kan säga något dumt om kungen, går förbi igen och upprepar vad hon tror är problematiskt och lägger till:

Excerpt 3

1. Ebba dom kommer inte å fatta
2. Indizz ha, ha, ha
3. Poppe ha, ha, ha
4. Indizz vi säger inget dumt om kungen han har bara på sej en rolig hatt

Med denna utsaga återkopplar Ebba till det som hon tidigare varit inne på och uppmärksammar killarna på den publik som kommer att finnas, bestående av ungdomar i Thailand. I och med att killarna lägger stor vikt vid att deras framträdande i den främre regionen skall uppfattas som spirituellt ironiskt och att de leker med formuleringar och bildval riktar de sig medvetet eller omedvetet i första hand mot den publik som utgörs av deras svenska skolkamrater. På detta sätt blir det tydligt att även om regionerna inom sociala medier kan ses som främre regioner, så samspelar framträdandet med den publik som man i första hand riktar sig emot (Persson, 2012).

Indizz och Poppe fortsätter med att manipulera sitt eget foto och innan de publicerar det, bestämmer de sig för att läsa andras inlägg. Således vill de se hur deras klasskamrater framträder i främre regionen innan de själva gör sitt framträdande där. De skrollar upp och ner i bloggen, läser och skrattar. Efter att ha läst på bloggen säger Poppe med emfas att fy va tråkiga alla inlägg e de e ingen

som gått in på vårt. De går in och ger rates på några av inläggen och kan då välja mellan följande *reactions*: *funny*, *interesting*, *cool* och *crazy*. De återvänder till sitt eget inlägg och följande dialog utspelar sig:

Excerpt 4

1. Indizz vi kan inte sänka standarden
2. Poppe nej
3. Indizz men kolla här ofta inte de e roligt å posta
4. Poppe den här har vi fått har vi fått nära rates
kolla här
5. Indizz vi kan skriva att de e från mej om ja skriver
6. Poppe vi har vi har inte fått nära rates
7. Indizz men uppdatera uppdatera
de e ingen som lajkar våran
8. Poppe ja men va tycker du om en kommentar
9. Indizz ja:
10. Poppe Rate åtta on left
11. Indizz je:s
12. Poppe duck
13. Indizz ja fick mest
14. Poppe hahaha
insecure sexy look boy hahahah

Bild 3. Kommentarer till blogginlägget

När Indizz uttrycker vi kan inte sänka standarden syftar han på att den fyndiga inramning som de själva gjort av sitt framträdande inte motsvaras av de övriga klasskamraternas inlägg som mer har karaktären av informativa och argumenterande texter. Excerptet ovan indikerar också att killarna speglar sitt framträdande i relation till hur deras svenska klasskamrater uppfattar detta och det blir viktigt att få deras gillande i form av ratings och kommentarer. Men det är

inte bara viktigt att få rates, det är också viktigt att det i främre regionen syns att detta är ett blogg-inlägg som gillas av många, vilket föranleder Indizz i utsaga 5 att föreslå att han kan logga in på sitt konto och ge rates på deras gemensamma inlägg; vi kan skriva att de e från mej om ja skriver.

När läraren kommer förbi något senare syns fotomontaget på kungen på skärmen och därunder, deras eget manipulerade foto. Indizz vänder sig till läraren och följande samtal utspelar sig:

Excerpt 5

1. Indizz vi har fått reda på att kulturen i Thailand e som sådan att man ska inte driva me kungligheter
2. Läraren ja men exakt
3. Indizz det kanske inte är så lämpligt
4. Läraren nej
5. Indizz vi ska förmedla vår kultur
6. Läraren att ni driver med kungen
7. Indizz ja
8. Poppe de kommer tycka vi e så coola

Återigen speglar detta att killarna gärna vill framträda som coola i den främre regionen och här blir det tydligt att interaktionen med läraren kan uppfattas som en bakre region i relation till bloggen som har ytterligare publik, emedan interaktionen i klassrummet i sig också kan förstås som en främre region eftersom det som utspelas där görs i relation till läraren och övriga klasskamrater. När man för in sociala medier i institutionella undervisningssammanhang sker inte enbart en förskjutning av det privata till ett mer offentligt rum, eftersom klassrummet i sig är ett offentligt rum. Gränserna mellan bakre och främre regionerna som tidigare varit mer tydliga utmanas således på flera olika sätt. Varje främre region skapar på detta sätt möjligheter för sin egen bakre region (Ross, 2007).

Poppe och Indizz fortsätter lektionen genom att kommentera andras blogg-inlägg, surfa runt på nätet och då och då checka sina ratings och kommentarer. Det sista de gör innan lektionen avslutas och datorn stängs ner är att återigen titta på sitt blogginlägg och Indizz säger:

Excerpt 6

1. Indizz ja tycker vi gjorde klart bästa (...) det räcker med ett inlägg kvalitet är större än kvantitet eller i en bemärkelse e de de (...)how awesome.

Indizz avslutar med att göra en värdering av deras framträdande och genom den inramning som de själva gjort värderar de sitt blogginlägg som det klart bästa. De diskussioner som under lektionen förts om huruvida det är lämpligt

att raljera över den svenske kungen och hur detta eventuellt kan komma att uppfattas av de thailändska ungdomarna, är inget som killarna lyfter i sin utvärdering av bloggen. Det som framstår som viktigast för dem är hur de uppfattas i den främre region som består av deras klasskamrater. Var gränsen går mellan det som kan sägas vara den yttre främre regionen bestående av alla som har tillträde till bloggen får således mindre betydelse för deras framträdande, som mer eller mindre transformeras till en slags bakre-regions-stil (jfr Goffman, 1959/1990, s. 128 ff), det vill säga gränserna mellan regionerna blir återkommande omdefinierade i interaktionen.

DISKUSSION

En intressant aspekt av att föra in sociala medier i institutionella undervisnings-sammanhang är att gränsdragningen mellan främre och bakre regionen blir än mer komplex. Att interagera och kommunicera i sociala medier kännetecknas den bakre regionen vanligtvis av att man inte befinner sig offentligt i fysisk mening, emedan den textuella representationen av kommunikationen är offentlig eller utspelar sig i en främre region, t.ex. som en uppdatering på *Facebook* eller som ett blogginlägg (Persson, 2012). Meyrowitz (1985) menar att det sätt på vilket socialt beteende ändras när nya medier införs och många olika typer av människor samlas på samma "plats" innebär att människor intar ett slags sidobetraktande, *side stage view*, och agerar i en slags mitten-region, *middle-region*, som främjar en utsuddning av många tidigare sociala roller. Denna mittenregion definieras av att beteendemönstren "innehåller element av både den främre regionens och den bakre regionens beteende men saknar deras ytterligheter" (Meyrowitz, 1985, s. 47)⁹. När interaktionen sker i ett klassrum som i sig är att betrakta som en främre region flyter gränserna mellan hur klassrummet kan betraktas som en bakre region, i relation till det som skrivs på bloggen och hur framträdandet i klassrummet görs med andra som åskådare och i den meningen är detta att betrakta som en främre region. Klassrummet blir då i relation till bloggandet ett slags ingenmansland som varken är den yttersta främre regionen eller en bakre privat region. Goffman diskuterar regioner som på detta sätt varken är främre eller bakre och menar att de kan kallas utomstående, *outsiders*, (Goffman, 1959/1990, s. 135). Begreppet utomstående region definieras som en region som analytiskt både kan förstås som främre eller bakre region beroende på var fokus ligger i interaktionen. När Poppe och Indizz i vårt exempel diskuterar hur de skall formulera sig på bloggen för att presentera sig som coola, blir klassrummet där diskussionen pågår en bakre region. Det är dock inte klassrummet i sig som utgör den bakre regionen utan det faktum att diskussionen är ett samtal

9 A middle region, or sidestage, behavior pattern contains elements of both the former onstage and offstage behavior but lacks their extremes." (författarnas översättning ovan)

Poppe och Indizz emellan. På liknande sätt har Ross (2007, s. 106) beskrivit hur ett viskande samtal till en kollega som sitter intill under ett personalmöte kan utgöra en bakre region, separerat från det offentliga samtalet för resten av personalen runt bordet. Så när killarnas skolkamrat Ebba kommenterar deras drift med svenska kungahuset och hur det kan uppfattas av ungdomarna i Thailand eller när de diskuterar detta med läraren, framstår diskussionen i klassrummet som en del av en främre region där bloggen utgör en ytterligare främre front.

Ovanstående diskussion får givetvis konsekvenser för när man använder sociala medier i ett institutionellt undervisningssammanhang. De upprepade växlingar som uppstår mellan bakre och främre regioner gör verksamheten till en hybrid aktivitet där gränser suddas ut, *boundary-crossing*, och där studenterna varvar sina erfarenheter av kommunikation på sociala medier utanför skolan med den praxis som råder i skolan (jfr Akkerman & Bakker, 2011; Lantz-Andersson, Vigmo & Bowen, 2012; Wenger, 2000). Att gränser flyter ihop är något som sker på många arbetsplatser och i många lärandesituationer och behöver dock inte nödvändigtvis vara ett hinder utan kan också ses som resurser för lärande (Wenger, 2000). Eleverna i vår studie, där Poppe och Indizz har fått utgöra exempel, experimenterar med att författa sig till ett önskvärt framträdande och experimenterar med sin självpresentation, som yttrycks metaforiskt av Boyd (2008) i likhet med ett slags *animerat kaos* (s. 123), okontrollerat och dynamiskt. De erbjudanden som interaktion på sociala medier innebär förflyttar stundtals klassrumskommunikationen till en bakre region vilket möjliggör ett friare förhållande till de institutionella ramarna, där de med lekfullhet, ironi och till viss del motstånd utför uppgiften som sådan.

Killarna använder språket gränslöst i sin strävan efter att framstå som humoristiska (jfr Thorne, 2009) och framför allt coola och går in och ut ur resurser (webbsidor som kan generera fotomontage, *Wikipedia*, *Google Translate* m.m.) och skapar sin profil, sitt framträdande genom att ta andra repertoarer i bruk än vad som vanligtvis görs i skoluppgifter. Presentationen av dem själva blir en förhandling om deras framträdande och pseudonymerna blir en slags mask som gör det möjligt att kreativt utnyttja de resurser som finns tillgängliga. Detta öppnar upp för att se sociala medier som en kommunikativ arena med delvis nya produktiva möjligheter för språklärande. För att diskuteras som potentiellt produktiva, förutsätts att man inkluderar fler dimensioner av elevernas språkaktiviteter för en helhetsbild som inkluderar kontextens villkor, i det här fallet, sociala nätverksplatser. För den specifika fallstudie som redovisats här, är själva framträdandet och att de två killarna framstår som coola betydelsefullt för deras språk; både vad som skrivs på bloggen men även de språkligt relaterade aktiviteter som väcker deras engagemang. En intressant aspekt, men som inte kunnat besvaras i denna studie och som fordrar ytterligare studier, är betydelsen för språkliga aktiviteter på en social nätverksplats och hur man framträder för

och kommunicerar med en publik som inte delar samma kultur. Som ytterligare en intressant aspekt för fortsatt forskning, hör Hogans (2010) distinktioner om synkrona *situationer*, och artefakter, re-presentationer, som äger rum asynkront i så kallade *utställningar* och deras betydelse för hur vi väljer att framträda.

Det framstår dock tydligt i denna fallstudie att det är en utmaning för både lärare och elever att orkestrera dynamiken som uppstår när föränderliga interaktionsmönster i sociala medier möter skolans mångåriga undervisningstraditioner. Vi har här valt att fokusera på två elever som tagit det utrymme som interventionen erbjöd, d.v.s. dessa elever agerade utifrån de möjligheter och resurser som finns i webb 2.0 och bloggade för att presentera sig själva, för hur de ville framträda som personer, medan de andra inläggen som gjordes i klassen mer karaktäriserades av argumenterande texter i mer traditionell mening. Fallstudien kan ses som ett exempel på den utmaning läraren kan stå inför om man ska handleda medieproduktioner, som till viss del tenderar att vara ganska primitiva eller förenklade sett ur ett pedagogiskt språklärande perspektiv. För elever handlar det om att förhandla och förstå vad det innebär att vara elev i denna hybrida region och att använda fler uttrycksformer där den egna kreativa språkanvändningen får ta plats samtidigt som de textmässiga representationerna skall förhålla sig till kulturen inom den institutionella språkundervisningen.

REFERENSER

- Akkerman, S. F. & Bakker, A. (2011). Boundary crossing and boundary objects. *Review of Educational Research*, 81(2), 132-169.
- Alhabash, S., Park, H., Kononova, A., Chiang, Y.H., & Wise, K. (2012). Exploring the motivation of Facebook use in Taiwan. *Cyberpsychology, Behavior, and social network*, 15(6), 304-311.
- Aydin, S. (2012). A review of research on Facebook as an educational environment. *Educational Technology Research and Development*, 60(6), s. 1093-1106.
- Belz, J. A. (2002). Second Language Play as a Representation of the Multicompetent Self in Foreign Language Study. *Journal for Language, Identity, and Education*, 1(1), 13-39.
- Blattner, G., Lomicka, L., (2012) Facebook-ing and the Social Generation: A New Era of Language Learning. *Alsic*, 15(1) <http://alsic.revues.org/2413>
- Bonderup Dohn, N. (2009). Web 2.0: Inherent tensions and evident challenges for education. *Computer-Supported Collaborative Learning*, 4(3), 343-363.
- Boyd, D. (2007). Why youth (heart) social network sites: The role of networked publics in teenage social life. I D. Buckingham (Red.), *The John D. and Catherine T. MacArthur Foundation Series on Digital Media and Learning* (119-142). Cambridge, MA: The MIT Press.
- Boyd, D., Ellison, N. B. (2008). Social network sites: Definition, history, and scholarship. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 13(1), 210-229.
- Bucholtz, M., & Hall, K. (2005). Identity and interaction: a sociocultural linguistic approach. *Discourse Studies*, 7(4-5), 585-614.
- Canagarajah, A. S. (2006). Toward a Writing Pedagogy of Shuttling between Languages: Learning from Multilingual Writers. *College English*, 68(6), 589-604.
- Crystal, D. (2003). *English as a global language* (2nd edn). Cambridge: Cambridge University Press
- Conole, G., & Alevizou, P. (2010). A Literature Review of the Use of Web 2.0 Tools in Higher Education. York: HEA Academy.
- Ducate, L. C., & Lomicka, L. L. (2008). Adventures in the blogosphere: from blog readers to blog writers. *Computer Assisted Language Learning*, 21(1), 9-28.

- Drouin, M. A. (2011). College students' text messaging, use of textese and literacy skills. *Journal of Computer Assisted Learning*, 27(1), 67-75.
- Ellison, N., Steinfield, C., & Lampe, C. (2007). The benefits of Facebook "friends": social capital and college students' use of online social network sites. *Journal of computer-mediated communication*, 12(4), 1143-1168.
- Flyvbjerg, B. (2006). Five misunderstandings about case-study research. *Qualitative Inquiry*, 12(2), 219-245.
- Goffman, E. (1959/1990). *The presentation of self in everyday life*. New York, NY: Anchor Books.
- Goffman, E. (1961). *Encounters: Two studies in the sociology of interaction*. Indianapolis, IN: Bobbs-Merill.
- Goffman, E. (1974/1986). *Frame analysis: An essay on the organization of experience*. Boston, MA: Northeastern University Press.
- Goffman, E. (1979). *Gender advertisements*. Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press.
- Goffman, E. (1981). *Forms of talk*. Philadelphia, PA: University of Pennsylvania Press.
- Goodwin, C. & Heritage, J. (1990). Conversation analysis. *Annual Review of Anthropology*, 19, 283-307.
- Hall, G. & Cook, G. (2012). Own-language use in language teaching and learning. *Language Teaching*, 45(1), 271-308.
- Hogan, B. (2010). The Presentation of Self in the Age of Social Media: Distinguishing Performances and Exhibitions Online. *Bulletin of Science, Technology & Society*, 30(6), 377-386.
- Holland, D. & Lave, J. (Red.). (2001). *History in person: Enduring struggles, contentious practice, intimate identities*. Santa Fe, NM: School of American Research Press.
- Hård af Segerstad, Y. (2002). *Use and Adaptation of Written Language to the Conditions of Computer-Mediated Communication*. Doctoral dissertation. Department of Linguistics. University of Gothenburg.
- Jordan B. & Henderson, A. (1995). Interaction Analysis: Foundations and Practice. *The Journal of the Learning Sciences*, 4(1), 39-103.
- Kramsch, C. (2008). Ecological perspectives on foreign language education. *Language teaching*, 41(3), 389-408.

- Kern, R. G., Ware, P., & Warschauer, M. (2004). Crossing frontiers: New directions in online pedagogy and research. *Annual Review of Applied Linguistics*, 24, 243-260.
- Lantz-Andersson, A., Vigmo, S. & Bowen, R. (2012). *Students' framing of language learning practices in social networking sites*. EUROCALL Proceedings - publikation
<http://research-publishing.net/2012/07/eurocall-2012-proceedings/>
- Lam, W. S. E. (2000). L2 Literacy and the Design of the Self: A Case Study of a Teenager Writing on the Internet. *TESOL QUARTERLY*, 34(3), 457-482.
- Lampe, C., Ellison, N. & Steinfield, C. (2006). *A Face(book) in the crowd: social searching vs. social browsing*. Proceedings of CSCW-2006 (s. 167-170). New York: ACM Press.
- Lemert, C. & Branaman, A. (Red.). (2005). *The Goffman Reader*. Oxford, UK: Blackwell.
- Lewis, S., Pea, R. & Rosen, J. (2010). Beyond participation to co-creation of meaning: mobile social media in generative learning communities. *Social Science Information*, 49(3), 1-19.
- Littlewood, W. & Yu B. (2011). First language and target language in the foreign language classroom. *Language Teaching*, 44(1), 64-77.
- McBride, K. (2009). Social-Networking Sites in Foreign Language Classes: Opportunities for Re-Creation. I L. Lomicka & G. Lord (Red.), *The Next Generation: Social Networking and Online Collaboration in Foreign Language Learning*. CALICO Monograph Series Volume 8. San Marcos, Texas: CALICO.
- Meyrowitz, J. (1985). *No sense of place: The impact of electronic media on social behavior*. New York: Oxford University Press.
- Persson, A. (2012). *Ritualisering och sårbarhet – ansikte mot ansikte med Goffmans perspektiv på social interaktion*. Malmö: Liber.
- Rosenberg, J. & Egbert, N. (2011). Online impression management: Personality traits and concerns for secondary goals as predictors of self-presentation tactics on Facebook. *Journal of Computer-Mediated Communication* 17(1), 1-18.
- Ross, D. (2007). Backstage with the Knowledge Boys and Girls: Goffman and Distributed Agency in an Organic Online Community. *Organization Studies*, 28(3), 307-325.

- Sacks, H., Schegloff, E. A. & Jefferson, G. (1974). A simplest systematics for the organisation of turn-taking for conversation. *Language*, 50(4), 696-735.
- Sfard, A. & Prusak, A. (2005). Telling identities: In search of an analytic tool for investigating learning as a culturally shaped activity. *Educational Researcher*, 34(4), 14-22.
- Stahl, G., Koschmann, T. & Suthers, D. (2006). Computer-supported collaborative learning: An historical perspective. I R. K. Sawyer (Red.), *Cambridge handbook of the learning sciences*, s. 409-426. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Säljö, R., Jakobsson, A., Lilja, P., Mäkitalo, Å., & Åberg, M. (2011). *Att förädla information till kunskap. Lärande och klassrumsarbete i mediasamhället*. Stockholm: Norstedts.
- Thorne, S. L. (2003). Artifacts and Cultures-of-Use in Intercultural Communication. *Language Learning & Technology*, 7(2), 38-67.
- Thorne, S. L. (2009). 'Community', semiotic flows, and mediated contribution to activity. *Language teaching*, 42(1), 81-94.
- Tufekci, Z. (2008). Can you see me now? Audience and disclosure regulation in online social network sites. *Bulletin of Science, Technology & Society*, 28(1), 20-36.
- Warschauer, M. & Grimes, D. (2007). Audience, authorship, and artefact: the emergent semiotics of web 2.0. *Annual Review of Applied Linguistics*, 27, 1-23.
- Vygotsky, L. S. (1939/1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Wenger, E. (2000). Communities of practice and social learning systems. *Organization*, 7(1), 225-246.
- Wertsch, J. V. (2007). Mediation. In H. Daniels, M. Cole & J. V. Wertsch (Red.), *The Cambridge Companion to Vygotsky*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Yang, Y-F. (2011). Learner interpretations of shared space in multilateral English blogging. *Language Learning & Technology*, 15(1), 122-146.
- Ytreberg, E. (2002). Critical studies in media communication: Erving Goffman as a theorist of the massmedia. *Critical Studies in Media Communication*, 19(4), 481-497.